

Mál nr. 150/2019**M og
V1 vegna ábyrgðartryggingar ökutækisins A og
V2 vegna ábyrgðartryggingar ökutækisins B****Ágreiningur um bótaskyldu.****Gögn.**

Málskot, dags. 22.04.2019 ásamt fylgigögnum.

Bréf V1, váttryggingafélags, dags. 08.05.2019.

Bréf V2, váttryggingafélags, dags. 07.05.2019, ásamt fylgigagni.

Málsatvik.

Í málskotinu kemur fram að M hafi lagt ökutækinu A í porti við gestahús Byggðasafns Hafnarfjarðar 17. mars 2019. Þegar M hafi ætlað að aka brott hafi hann tekið eftir að tveimur bílum hafi verið lagt bak við gestahúsið. Eftir að hafa athugað aðstæður hafi hann talið nægilegt pláss til að taka vinstri beygju og aka út úr portinu án þess að rekast í bílinn sem lagt var vinstra megin við A. Þegar hann hafi bakkað út úr stæðinu og talið svigrúm nægilegt til að taka vinstri beygju hafi M stöðvað bílinn til að skipta um gír. Þá hafi M litið til beggja hliða áður en hann lagði af stað og hafi hann séð að ökutækið B var að bakka og stefndi beint á hann. Hann hafi því flautað en bílstjóri B ekki náð að stöðva í tíma og lent aftan á A hægra megin. Ökutækið A hafi verið kyrrstætt og því þannig merkt á tjónstilkynningu. M mótmælir niðurstöðu tjónanefndar váttryggingafélaganna þar sem sök var skipt til helminga milli ökumanna með vísan til þess að ósannað væri um stöðu ökutækjanna í aðdraganda árekstursins.

Í bréfi V1 kemur fram að ökumaður B hafi viðurkennt í sínum framburði að ökumaður A hafi verið búin að bakka þegar áreksturinn varð og að hann hafi ekki gætt að 1. mgr. 17. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 þar sem kemur fram að ökumaður skuli, áður en hann snýr ökutæki eða ekur því aftur á bak, ganga úr skugga um, að það sé unnt án hættu eða óþæginda fyrir aðra.

Í bréfi V2 kemur fram að ökumaður B, sem talar ekki íslensku, hafi komið á skrifstofuna til að fara yfir tjónstilkynninguna. Fram kemur að hann hafi séð þegar A var ekið afturábak og síðan áfram og þá hafi hann horfið úr sjónarhorni hans vegna kyrrstæðrar bifreiðar við hliðina á. Hann hafi ekið rólega afturábak og þá hafi A verið bakkað á bifreið hans. V2 telur því að hvorugur ökumanna hafi gætt nægjanlega að sér við akstur afturábak, sb. 1. mgr. 17. gr. umferðarlaga og verði því hvor ökumaður að bera helmings ábyrgð á árekstrinum.

Álit.

Frásagnir ökumanna í tjónstilkynningu og síðar bera með sér að ökumanni B hafi verið ljóst að M hafi verið að bakka ökutækinu A út úr stæðinu. Ökutækið B var staðsett við hlið A en þó lagt aðeins fram. Bæði ökutækin þurftu að fara sömu leið út úr portinu og hefði ökumanni B því átt að vera í lófa lagið að sjá hvenær ökutæki A fór af stað. Ökumaður B bakkar því án þess að fullvissa sig um að það sé án hættu eða óþæginda fyrir ökutækið A eins og 1. mgr. 17. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 kveður á um. Með vísan til framangreinds ber ökumaður B alla sök á árekstrinum.

Niðurstaða.

Ökumaður B ber alla sök á árekstrinum.

Reykjavík, 13. júní 2019.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson, lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.